

В ОЧАКВАНЕ БОГ ДА ПОДЕЙСТВА

Дейвид Уилкерсън
28 Юни 2010

Послание от Дейвид Уилкерсън от 1988

Вярвам, че малко християни се смятат за нетърпеливи. Много истински последователи на Исус ще признаят, че все още не са достигнали, че все още не са така Христоподобни, колкото им се иска да бъдат, че има области в живота им, където е нужно голямо подобрене. Но малцина християни разпознават в себе си наличието на един вид специфична духовна форма на нетърпение.

Тя е едва доловима и поради това може да предизвика объркване в живота и на най-верните служители на Бога. В действителност, тя е засегнала пътя на много от тях. За да разберете какво искам да кажа, предлагам да разгледаме това нетърпение като вид гордост и съм извлякъл от Словото следното определение: Гордостта е независимост, докато смирението е зависимост.

Видът гордост, за който говоря е: нетърпението да чакаме Бог да подейства на Своето време и по Своя начин. Нетърпение, което бърза да вземе нещата в свои ръце. След десетилетия служение съм се убедил, че едно от най-големите изкушения, с които се среща всеки истински християнин е: да действа прибързано, на своя глава, когато му изглежда, че Бог не работи достатъчно бързо.

Един от най-ясните библейски примери за човек, който не може да дочака Божието време е цар Саул.

Саул извърши този грях в Галгал, още в самото начало на своето царуване над Израил. Пророк Самуил беше помазал Саул за цар и сега двамата обсъждаха голямата война на Израил с филистимците. Самуил даде ясно да се разбере, че Саул беше човекът, призван от Бог да счупи веригите на филистимското робство над Израил.

Тъй като времето на войната приближаваше, Самуил заповяда на Саул да го изчака преди да започне битката. Всички хора е трябвало да се съберат в Галгал, за да търсят Господа за насока и Самуил е щял да се върне с точни указания за действие. Той казва на Саул: " Седем дни да чакаш, докато дойда при теб; и ще ти кажа какво да направиш" (I Царе 10:08).

Просто казано, Бог искаше да остане в пълен контрол. Бойния план срещу филистимците трябваше да е изцяло Негово дело. Самуил представляваше гласа на Господа и чрез него Израил щеше да получи свръхестествено, суверенно ръководство. Бог сам щеше да изготви всички бойни планове на Израил и да им покаже как да спечелят войната.

И така, Саул изчакваше в Галгал да дойде слово от Самуил. Но началото на войната бе сложено по-рано от очакваното, когато Сауловият син Йонатан порази един филистимски гарнизон в Гава. Когато това се случи, Саул изсвири с тръбата, за да събере всички хора в Галгал.

Докато чакаше Самуил да дойде, Саул стана нетърпелив. Филистимците настъпваха, но според Божията заповед Саул не трябваше да мърда, докато Самуил не донесе послание как Израил да действа в битката.

Междувременно, израилската армия беше в паника. Те бяха малка, разнородна войска без никакво оръжие. Всичко, с което разполагаха бяха брадви и селскостопански инструменти, докато техния противник наброяваше 6 000 конника, хиляди колесници и войници, които им изглеждаха многобройни като морския пясък. Когато тази мощна, добре въоръжена филистимска армия започна да приближава, хората на Саул се изплашиха и малко след това се разбягаха на всички страни.

Бог през цялото време знаеше, че Израил ще попадне в тази ситуация. В действителност, Самуил е казал на Саул да се подготви точно за този кризисен момент от войната. Без значение за размера и силата на врага им, израилтяните е трябвало да се съберат и с вяра да чакат от Бог ясно слово как да действат. Това не е било само въпрос на чакане, но на "изчакване докато" - докато словото дойде, докато бъде дадена насока от небето. Самуил беше казал ясно на Саул: "Изчакай, докато дойда при теб и ти покажа."

Вместо това, Саул даде на Бог краен срок за действие. Той не го обяви гласно, но реши в сърцето си, че ако не дойде слово до определено време, ще направи каквото е необходимо, за да спаси положението.

"Тогава той чака седем дни, според определеното от Самуил време, но Самуил не дойде в Галгал; а народът се разпръсваше от него. Затова Саул каза: Донесете ми всеизгарянето и примирителните жертви! И той принесе всеизгарянето" (1 Царе 13:8-9).

Саул нетърпеливо се втурва напред и съгрешава, влизайки в качеството на свещеник, който може да принася жертви. Само ако знаеше, че Самуил е съвсем близо. Скоро пророкът щеше да пристигне и да усети мириса на жертвата, която Саул беше направил и да се вбеси от нетърпението, което го вкара в грях.

Самуил е закъснял с няколко часа, защото Саул беше изпитван.

Убеден съм, че Самуил нарочно е бил забавен, защото Бог му говори ясно точно кога да пристигне. Разбирате ли, това беше тест дали Саул ще повярва, че на Бог може да се разчита и трябваше да покаже търпеливо ли ще изчака с вяра, дори когато нещата не тръгнат по план.

Факт е, че Бог дирижираше ситуацията. Той искаше да покаже на Саул как да бъде смирено зависим във всичко от Него, особено по време на кризи. Но, Саул не издържа теста. Той гледаше към влошаващите се обстоятелства и всичко изглеждаше безнадеждно. Логиката му казваше, че е крайно време нещо да се направи.

Можете ли да видите себе си в ситуацията на Саул? Чувам го как разсъждава в себе си: "Не мога да понасям повече тази нерешителност. Бог ме изпрати да върша Неговата работата и съм готов да умра за каузата Му. Наистина ли трябва да седя тук и да бездействам? Трябва да направя нещо или това ще бъде краят. Ако не се задействам, всичко ще излезе извън контрол."

Саул усети завладяваща нужда незабавно да действа и в крайна сметка нетърпението му взе връх.

Трябва да призная, че това е мястото, където и аз съм се провалял в пътя си с Господ. Имало е моменти, когато не съм изчаквал за посока и съм взимал нещата в свои ръце. Просто не обичам да се чувствам безпомощен и обезпокоен. Най- силно това чувство беше, когато се върнахме в Ню Йорк през 1980 година, за да основен Таймс Скуеър Чърч.

След години като собственици на имоти в Тексас, отново зависех от наемодатели и спазване на графици за строителство. Когато нещата не вървяха, аз трябваше да чакам и това ме правеше нетърпелив. За малко време бяхме наели едно място от собственици на театър в Бродуей и аз ставах все по-разтревожен дали ще имаме собствена сграда. Извиках: "Господи, има толкова много да се върши в Ню Йорк, а толкова малко време. Колко дълго трябва да чакаме? Имаме нужда да започнеш да действаш."

Отново и отново, Бог търпеливо ми отговаряше: "Дейвид, вярваш ли ми? Тогава чакай. След като си направил всичко възможно, стой и гледай моето спасение."

Вероятно сте чували израза: "Най-тежката част от вярата е последния половин час." За всичките ми години служение мога непрекъснато да свидетелствам, че това е така. Най-трудният период винаги е точно преди да дойде отговора, точно преди Бог да извърши Своето избавление. Тогава започваме да оклюмваме и изнемоощаваме и изведнъж сме силно изкушени да направим нещо със собствени сили. Това може да ни доведе до объркване и планове, които не са от Бог.

Да помислим върху урока на Саул, когато реши да действа без Бог: "И когато свърши принасянето на всеизгарянето, ето, Самуил дойде" (I Царе 13:10). Божията насока бе само на няколко минути, но Саул не можа да изчака.

Има сериозни последствия, когато ние не изчакаме Бог да подейства.

Твърде често, в такива моменти обвиняваме Бог, че не се интересува от нас. Саул направи същото, когато нетърпеливо подейства на своя глава. Все едно каза: "Бог ме изпрати да свърша Негова работа, но сега ме е оставил сам да измислям как да се справя със ситуацията. Принуден съм да седя и чакам, но със сигурност Той иска да действам. Нещата излизат извън контрол. Скоро положението ще бъде безнадеждно."

Вероятно това описва собственото ни мислене понякога. Подобно на Саул, на всеки от нас е заповядано да чакаме Господ, да стоим спокойно и да видим как Той работи за нашето освобождение; да Му се доверим за всичко, за да може да направлява стъпките ни. Тръгвайки на своя глава, все едно заявяваме: "Бог не се интересува от мен. Молитвата и чакането не работят. По този начин нещата само се влошават. На Неговото слово не може да се разчита."

Бог обаче ни е дал отговорност да Го чакаме в молитва. Той така е копнеел да чуе Саул да казва: "Господ държи на думата си. Знам, че с вяроност говори на Самуил. Нито една дума, изговорена от този пророк не е паднала на земята. Затова сега, когато силните филистимци идват право към нас, аз няма да се панкьосвам. Бог ми е казал да чакам за Неговата насока и аз ще го направя. Ако умра, ще умра с доверие в Бог."

Нека цялата ми армия дезертира. Нека всеки израилтянин се предаде. Нека Бог бъде обявен за истинен, а всеки човек за лъжлив! Той ще ми изпрати помощ. Това не е моята война, а Неговата. Истината е, че нямам никаква идея как да тръгна срещу филистимците. Всичко е в ръцете Му. Аз ще направя точно това, което Той ми заповяда, и то е, че трябва да чакам за слово от Него. Той ще подейства в отговор на вика на сърцето ми."

Смустващите обстоятелства и огнените условия могат да доведат до объркване. В такива моменти нашето нетърпение започва да разсъждава: "Бог не е имал предвид това, което ми каза или може би проблемът е в моята способност да чуя гласа Му. Може би съм Го чул грешно в самото начало. Всичко, което знам е, че това, което Той ми каза и това, което виждам да става нямат нищо общо."

Саул е действал логично и разумно, а не по вяра. Чуйте поредицата от оправдания, които даде на Самуил заради това, че беше действал на своя глава: "Понеже видях, че народът се разпръсва от мен, и че ти не дойде в определеното време, а филистимците са се събрали в Михмас, затова казах: Сега филистимците ще слязат срещу мен в Галгал, а аз не съм се помолил на Господа. Затова се принудих и принесох всеизгарянето." (I Царе 13:11-12). Единствената възможност според Саул е била да вземе нещата в свои ръце и да направи каквото той прецени. Всичко това завършва с нещастие.

Темата за чакането е толкова важна, че я намираме засегната на много места в Божието Слово. Исая пише: "И в онзи ден ще кажат: Ето, това е нашият Бог, чакахме Го да ни спаси. Това е Господ, чакахме Го. Ще се радваме и ще се веселим в спасението Му" (Исая 25:9).

"Защото от древността не се е чуло, до уши не е стигало, око не е видяло друг Бог освен Теб, който да направи нещо за онзи, който Го чака" (64:4).

Показателно е да се сравни нетърпението на Саул с това как Давид чакаше Господ за насока. Библията представя завладяващо описание как ясно и точно Бог водеше Давид:

"А филистимците пак излязоха и се разпростряха в долината Рафаим. И Давид се допита до Господа и Той каза: Не се изкачвай, заобиколи ги в гръб и ги нападни откъм черниците. И когато чуеш шум като от маршируване по върховете на черниците, тогава побързай, защото тогава Господ ще излезе пред теб, за да разбие стана на филистимците. И Давид направи, както му заповяда Господ, и разби филистимците от Гава до мястото, откъдето се влиза в Гезер" (II Царе 5:22-25).

Кръстът представлява смъртта на човешката ми воля и плътски амбиции.

Това е истинско смирение: "Христос се смири до смърт на кръста". Исус каза на учениците си: „Моята храна е да върша волята на Онзи, който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело" (Йоан 4:34). "Аз не мога да върша нищо от Себе Си; както чувам, така и съдя" (5:30). Същността на казаното от Христос бе: "Отказвам да вземе нещата в свои ръце. Чакам да получа всички напътствия от моя Баща."

Исус се смири, ставайки зависим от Отца във всичко. Йоан ни казва, че трябва да бъдем като Него: "както е Той, така сме и ние в този свят" (1 Йоан 4:17).

Всеки истински последовател на Христос е казал в сърцето си: "Искам да върша единствено съвършената Божия воля." И точно тук е мястото, което много от нас я пропускат! Започваме да желаем нещо, което изглежда добре, звучи логично и изглежда перфектно в съответствие с това, което ние мислим, че Бог има за нас – но това не е Неговата воля за нас. Този е един от най-големите капани, в които падат християните: добра идея, която не идва от ума на Бог.

Най-важният въпрос, който може да си зададем в тази връзка, е: "Ще успее ли желанието ми да оцелее на кръста?" Може да се молите то да се осъществи и дори да привлечете верни застъпници в своя подкрепа, но готови ли сте да оставите това желание в подножието на кръста и да си тръгнете без него? Можете ли да умрете по отношение на него? Когато Божият план се открие, ще имате мир, защото Божиите пътища носят мир и покой.

Позволете да ви попитам: Готови ли сте да кажете на Господ: "Може би не е дяволът, който спира стремежа ми към това. Може би си Ти, Господи. Знам, че ако това не е Твоята воля, то ще ме нарани. Най-малкото, ще ме извади от релсите на Твоята съвършена воля и план за моя път. Желая само Твоята воля и Твоя начин за моя живот."

Само когато умрем за своята воля и амбиция, ще можем да чуем какво Бог ни говори.

"Идва часът, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия.... всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му" (Йоан 5:25, 28).

Възлюбени, хиляди християни попадат в беда, защото са чули "тих, тънък глас", който не е от Бог. Има толкова много объркване сред вярващите днес, защото не са умрели за своята воля, за да могат да чуят истинския глас на Бога. Да, нашият Господ говори на децата си. Ние можем да чуем Неговият свят, непогрешим глас, само ако приемем с вяра, че нашият стар, независим човек е разпънат с Христос.

Той търси пълна зависимост. Това означава да Му се доверим напълно да извърши правилното нещо, по правилния начин за наша полза. Също така означава да Го чакаме търпеливо, не с тревога, но със спокойствие на духа.

"Облегни се на Господа и Го чакай. Не се раздражнявай заради онзи, който преуспява в пътя си, заради човека, който осъществява зли замисли. Престани да се гневиш и остави яростта, не се раздражнявай - това води само към вършене на зло." (Псалм 37:7 -8). Псалмопевецът ни предлага следния мъдър съвет: "Не завиждай на тези, които изглежда че успяват, вършейки своите си желания. Те сякаш получават всичко, докато ти не си благословен. Но ти не се тревожи. Само си почивай в молитва, докато Бог отвори вратата. Търпението върши Божие дело в теб. Чакайки във вяра, ти ставаш силен в Господа. Остави търпението да извърши своето перфектно дело в теб."

Възлюбени, Божият път не е светския път. И единственият начин да се получите божествена опитност е да чакате търпеливо на Него във вяра. Този вид опитност идва при тези, които са в общение с Господа: "Като знаем, че скръбта произвежда твърдост, а твърдостта – опитност, а опитността – надежда" (Римляни 5:3-4).

В действителност, Бог приравнява "достойният живот за Него" с радостно издържане и дълготърпение. "За да живеете достойно за Господа и да Му бъдете във всичко угодни,... подкрепяни с пълна сила според мощта на Неговата слава, за да издържите и дълготърпите всичко с радост" (Колосяни 1:10-11).

Междувременно, докато чакаме с вяра Той да подейства, трябва да вярваме, че Той чува вика на сърцето ни: "Братя, вземете за пример на страдание и на търпение пророците, които говориха в Господното Име. Ето, облажаваме онези, които са останали твърди. Чули сте за твърдостта на Йов и сте видели края от Господа – че Господ е много жалостив и милостив." (Яков 5:10-11). Бог дълбоко се трогва от нашите сълзи и стенания. Той чува моя плач.

Исус ни е дал едно желязно обещание за тези последни дни.

Христос ни остави славно обещание да се грижи за нас през тъмните дни, в които е светът в момента. Той казва на всички, които са взели кръста си и Го следват: "Понеже си опазил словото на Моето търпение, и Аз ще те опазя от часа на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена, за да изпита земните жители" (Откровение 3:10).

Същността на това, което Исус каза е следната: "Ти остана верен, когато беше изпитан от света. Ти чакаше с радост Аз да оправя нещата. Сега, независимо че има объркване навсякъде и светът е в изпитание, Аз ще те предпазя от всичко това. Ти вече си доказал, че ми вярваш, че мога да го направя!"

Сияещи свидетели за Христос в тези последни дни ще бъдат смирените хора, които са се доказали верни в Него. Те не само обявяват: "Бог е в контрол на всичко", но те наистина са оставили своя живот в Негов контрол и всички наоколо го виждат! Красотата на тяхното свидетелство ще привлече мнозина при Господа. А това свидетелство е: "Няма да се страхува от лоши новини, сърцето му е непоколебимо, понеже се уповава на Господа" (Псалм 112:7).

Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 2010 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Waiting on God to Act / В очакване Бог да подейства](#)